

Հըստաբանիք յամեն Եւս-
թաթ օք' բառ կար հու մասիք
Ֆարեկան է. Առաջի 24
բառին պար է կամքը և 500

መ/ቤት የዕለታዊ ዘመንና ስምምነት

Աւանդին օգոստի առցելու
մունքը չ սկիզբ առ առցելու

• 1953 •

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱռԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ 1847 ՀԱՅՐԵՖԻ 50.

4 E 1.4 V 0- C

ՀՐԱՄԱՆԱԳՅՈՒՆ

אטלן-

ԳԼՈՒԽԱՐԱՐԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Digitized by srujanika@gmail.com

ԳԵՐԱՆ ՅՈՒԹԻՔԱՅ ԱՂՋԱԲԵԴԵԱՆ

Դ. Պ. Պ. ԹԵՂԱԳԻՒԹՅՈՒՆ, Վ. Ա.

ԳԵՐԵՎԱՏԻԿ ՏԻՒԴԸ

Българският език

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԶԳՈՒԹԻՒՆ ՅԱՎԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

'ት አል ብይኩለ

ԳԵՐԱՊԵՏՐՈՒ ՏԵՂԻՆ,

ՊԱՐՊԱՐԻՆ Պատմութեան Հռամայ թաղամբ
հրաշանակ միւր կուռենէլիս , կամ հրաշացուա-

Ներ պատ յիւր ոսջանի օսպագառով պրին, այնինչ
բալմուկակի բակառութիւն ժողովակիցն յիմուռ-
թիւն էր ու Աստան - և մեք յուսուկ մայ անդա-
հական պարտիութ՝ Ձեռք նոր գրախ Տառութեալը
Պատմութեան Ազգի՝ Կիլումինա ունիւրան երեսց
Ուժանակութ Պերպատանաց Ազգի մերը՝ կ Կայ-
կալեան - որոց որդիս ուրեմնի՞ նոյն և ուրբամիւք
Տանըքանացոր մուռանիւթի՞ ուսութիւն բեկանցն և
փուլոց - Այս ուրբաւորեան անկանու Այսի Ափ-
քեցանց բարձրակա ձեզցեր կ ծովէ մինչ կ ծով-
և առաջանանին որէն թեսանք նոր Ապառ եղանց
Հայուսանութի՞ ուրբաւ Տառապահութեան ըստցացը :

Ձեռք և Ձերավք պիսու Գոզութիւն Ազգին -
կառուցան Գոզորդք, Տառապահութ Տառապահ, Տր-
ուռապահիցան Գորանք, և որոյտացաւ Եղե-
զեցի Ըստանց - ունիւն թէ և մեծ մասն Արքան-
ին և այս Արքանութիւն Տառապահութիւն կ Ձեզ մօ-
ցեալ և զարգացն կ շորէս Առանցք - Ձեռք
նուն ուրբաւն արքը Պառափարակութիւն Օքնացաց,
և կ Ձեզ արք՝ Այսկութի՞ Կուռուկն Կրթութանք
Արքուն մերը :

Աղոթքների գործընթացը պատճենական է և այս մասունքները կազմում են արդաւոք կյալը։ Տարբերակությունը կազմում է կամ առաջնահարությունը, ու առաջնահարությունը կազմում է առաջնահարությունը։

շնորհաւորիլ. ԶԵՅ. ՏԱԿԻՆ ՊՄԱՅ. Եթե մասքուր դիտաւորնեամի Առրյարակի Շառիկ՝ մասնակտմանը և շահապարզին Դաստիարակութեամ Օքիորաց է Առւրին Խոնքուխու, որ Դափջիր ուրբ սկսմալ է ուրբ կրտսերքան Տերամի:

Ա ամ որոյ առկուտնեթեթ և Դա զնաքեալ որքան է և շառաւ, առկուտնեաւուժին գոյով ի պրուսաւ զնաքոյն Ձերում, որ նորի ուրբարի և ուրոց Զեզ յանեաւ պատճին գոյով մասուցանել ի Պատարադ պարտեաց և Մեհարանաց իւրօց

ԱՐԵԱԱԽԱՄԱՅՆ

ԶԱՅ

ԱՐԵԲԱՏԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Ա մօք յառաջ Հրատարակեաց Գերապատիւ Արարատեան Ռ նկերութիւն ղետուառեմն 100 կումպանեց

Առավեաց՝ որում յառագրոյն գրեսոց : Ժակուտնեած Հեղինակին առաջին եղե որ գրեաց : ասկայն դեռ ևս բայ թողլով զնապարեզն հմագ ունից՝ կամովին յամեցոց դՀրատարակութիւն առա մինչ ցարդ : բայց տեսալ թէ: բանն հ'ունայ : և ոչ ոք յառաջանայ՝ գտնարայ Համարձակեցու ՚ի նոյն :

Պարուն Յավենի Ազարեկ կեան որպէս առաջին յարդ որոզ, նոյն և առաջին դանւ որ կրտսերեաց զիստուառն Գերապատիւ Ա. Ռ նկերութեան առաջքելով մեզ յիւրմէ զգումնոր 100 ոռավեաց : Հետաղ այ քաջալերական նաևնիաւ

Քարելի Պարուն Մեհորով :

Թայի ոռոք ինձ մասուցանել քիո ի՞ս յոյն շնորհակալութիւնն ստի ոչ մի պահպանեանը ուշաւութելով քայլապանի Շառաւ Օքիորաց Դաստիարակութեամն : Կաէ թէ, որդու փափազմիք, օգուստ յառաջանայ ի նմոնէ, եթէ ներկոյ ու՝ հաւատի

լիր որ ԵՐԵ Առւրե ԱՎԵՐԴԵՍԵ բաներին մայրանամ անշու շու իւրեանց պառավակ կերպակին իւրեանց զաւակայն այլ համեմութիւն միայն կու զիւ և մասնակին միայն կարտայս մեր փափաքն կատարեալ է աղաքառու զարծէր կրտսերի և կոպագի Արարատեան Ընկերութեան Տարածումն որոյ վասն համաստութեան պայտ ըսկու ուածուցն ի Տէր միայն պիսի յուսամբ միլու :

Վանայն բարե ըզմանոց

Դիմա

Համաստի քո

ՅԱՎԱՓ ԱԿԱԲԵԿԵԵՑ

ՊԵՐԱԿԵԿԻ

Ի դիմաց Արժանամեծար Տիկիաց Մարտամայ Յ. Յակարեան և Օքիորդ Ուագուհայ Մանուկեան ձրի բաժանեցան

Ի. Կալբաթուն	100
Բարձան ի բիթութիւն	100
Կան մասն ջուղայ	100

— ՏԻԿԻՆ Կատարբինե Յարութիւն Հայրապետ Յարութիւննեան ՚ի դրա մասնու լիուդ ուսն իւրամ յատենին Բարիորաց՝ վասն Հայրենական աղաք ուսացուածուցու տարաւ զվի Ճն. զի առի թէ վճակցաւ անդ՝ Տիկին Կատար բինեայ իրքն աիրու հաւաց ամենույն առացուածուց շարժականաց և անշարժից ըստարելից 450:135 կումպանեց Այս գիտեաց՝ ունի, զի կարգութիւնը մոսին հետագայ յոյստարարութիւնն Տիկին Կատարինեայ Յ. Հ. Յարութիւննե երեւեաւ տեղւոյս Լաքունչ Գաղեթում Հուկու և թուուլ :

* Ճէր հայունէ գորականացէ :

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊՈՏԻ

“Օ անուցումն յիշի Հաստըակունե
զի ևս ներքյա ձեռագրող կին Յա-
րաթիւնի Հայրապետուան Քարամիւն-
նեանց բողոքեցի նուդքէմ տասցեալ
առն իմոյ ՚ի գաւառութիւն գաւառաւ-
նի Բարքըդանձայ՝ վասն ՚ի ձեռո
բերելոյ զիբասկան և դանձնական ը-
տացուածո իմ։ և զհատ և զմորք սեպ-
հական ժառանգութեան իմ։ ՚ի ՚ի ՚ի
նոյն գաւառան ինձ յաջող վճռեաց
՚ի 22երորդ աւուր ամսեան Արո-
տեմբերի, ոչ միոյն յանձնել նորու
ինձ զախրապետութիւններական ժա-
ռանգութեան իմոյ այլ նույ գոր-
ծուցանել առին՝ 4.36.800 Պաւազան-
ց Առուժին՝ իմ սեպհական ժառ-
անգութիւնն անցեալի ՚ի ձեռն առն
իմոյ։ ՚ի մէջ այնց ստացուածոց զօր
այր իմ եղիս յիմոյ կոյմանէ՝ գը-
տանին և հեռազայ ժմարհակը Տի-
րութեանն ։ Վ առներայ զգուշացու-
նեմ զհաստրակութիւնն ՚ի տուրք կամ
անըլք ինչ ՚ուն’ գրաւական։ ՚իսմ
ու և իցէ եղանակու, և կոմ զիարդ
և իցէ պատճառու ։”

ԱՅ Կէս Մահմական և կլ. ո
Եղիզերական որինոք երկրիո՝ ուստին
պատահեցաւ, այս գէպ յաջու պատմու-
թեան աղջի մերոյ՝ — խայց նրանի ու-
ռաւել, և ս ախորդ պարտու որութեամբ
Հրասուարակեամք՝ յուրախութիւն հա-
մարէն Տշմարիս բարեկամացն եթէ. Օ-
րինաց Շնաւթեան և Աստուծոյ ան-
սարով Կաղմանիցն՝ զշաշութիւն և
խալալութիւն առնելին՝ յօդու ուն-
ձանց և դաւակոց Խորեանց և Ո՞ր և
մեծ պարծանք՝ յողթել իրից և ըդ-
սատանից ամօթ առնել, թէ անօդի.

տան տահ մասեմց Ճախել Պոյտաքան
մէծ Հարաւաթիւն : Ա՞հ-ը բարերով
սրբի, զի պատուած ՚ի բարձւածո ա-
զաշեմք, շնորհել զնաշտութիւն և
զիազապութիւն Երեկի Պարզապառ-
նիս այսորիկ՝ ՚ի փառու անուան ի-
բց :

Արագիսը թեամբ հրատարակեմք ,
զի ազգոցին Լըպիր ք ժամանակին
սկսած ճնշապարհ առնել դեպ ի ցան-
կալի նողատուկ մեղք իւ բեռնց : Առա-
ւել հրատարակեաց զանց բարեկայու-
զութեան սըրոց վանց Ամենափրկչի՝
ի նոր Պատրիա, որ ի ձեռն ժարմա-
ռոց որակունաց և Աշխարհականաց
տեղը յին, Արշարոյո օքիտակից զայտ
ի թիւ 280. և զհեա եթեր "Ուե իշտան
ու ու խոնան է Արտ Արտ, անեան բարեկայու-
զուկ, ազգահետու բարեկայութիւն, ու և զայտ
Հանուկի Տաճարապահի պարու ժողով հասպատիւցիւ,
բարեկայու աւելանայուց և յաշերականաց 17

Խոկ թ 287, օրպես և ի հետեւաց
նորա՝ ի ցնծութիւն ազդին և մեզ՝
Հրատարակեաց զհուստուութիւն եղ-
կուց Խորշութեանուն ի Առաջնոր-
նու պօքին, յորոց մին Ժաման Ա-
ւարաւան Պարուց, և միւսն Ժաման.
Հոգե Խորչագիր, Գլուխու միւս ունեւ-

Այս ամերու մեծ տրաք և Պատուեցին Ազգին ընկարքի լով պարի բարին յանձնու և առների վի խաչի Եթե, միշտ այսպէս պատարելեցին արդիւնք Ազգային Լ բողբաց ։ Ընդէլը տարա ունեց ուռուցնեմք լնուդ գուղուքեց վաստակս մեր ։ Ընդէլը արտունջ յարացանեմք, արբանցնք ոն անզը ։ Խըրախից յարձաւք ։ Համակամեն Համարտն յաւազ վարեցուք զբոքձն ու ուաջիկոյ մինչեւ ցվիրջին կաթիւ արեան, և ցվիրջն լուս աջոց մերց յօւսացնեալ յաղորմութիւն ոյնորիկ որ զանած Պազուի և զջամած Բար-

դրափ ոյսպէս ամեցուցանէն :

Եթանուն թիւն համարեաք եթէ նովին ողւով շորժէին և Առաջտորութիւնք Դարպաց Սրբոյն Առհակայ և Առեւրովաց՝ ի Երր Աստիւտուն, և ի գործ գնէին միջոցու առ ՚ի գիւտ կոտիեայ արդեանց հանդու ցիւլ Առքարտուի Բարաջաննեան և Հարիւ համար Ուու գիւտ գործարաց բան չէ .

—Ու և պէտք չիք ինչ օր մեր տոել յօժարիմք, տոկոյն օրովհետեւ Համացյութիւն երկուց հարիւ մզէ զերորդ ոք ՚ի Հաւանեութիւն, և այս Հաւանեութիւնն կամ միաբանութեան է, որց մենապէս կարատի ազդ մեր, հազի և օրինակիք Արագրաց սցըց լուսաւորեալ այցաց գրոյն հաստատեն, վասնարոյ պրառ և արժան և սպաշտնակից Երարք մերոց միջու և ճիշտ յիշատուկի դաւոլին ուստի առաջն քաջուտծու ինչ կամ նկատազութիւնն ։ Օրինակի դան :

Մոցք հարցաքննութեան Առակերտուց Արգատսիրական Ճեմորանի մերոյ՝ ՚ի Ասրեաթու Յիշուտակ կը տակի Գերբահամբաւ Գրիգորի Առմանց ՚ի Առգրաս, և այլք՝ մետանոն չունին յիշատակեալ զուելին՝ ուստի առան, Գրոցէ մատացմանք և եթ, —ըստ որում Երրոց Երգացը մեր այլորեալ և թափ, և —

— Հայութնասէր Համապատասխան ՚ին Հայութն Երագրի ՚ի Անշնուոր Անզ զիս, դժուարի կոչել դանուն Շնկերութեան Առաջուտականացադին ՚ի Կոսանդակնակօբու Բնիւթիւն Հայութ և իրաւունս ունի, Բայց զինչ ասէր նու, եթէ ահօննէր զի բագիք Երիթարեան Հարց Առնեոյոց զա-

րինեակից Եղբայր մեր՝ ռուբրուի անուանման եւրու կոչեցեալ, Գաւցէ Հայատառն ոչ շուք ունի ազնուական ծննդեանն համեմատ, և ոչ բառ՝ յարումնը — Ռ մհն և Հայախառ ռուբրուկին երկե մեզ տղայն, քան թէ արիւնակից մեր ։

ԵՐԾՈՒՔԻՆ

— Երանի որու գքնեւն Ձեզ, բայց ՕՐԵՎՈՅԻ, ՄԻ ՀԵՏԵԿԵԱՅՆ ։

— Այս սակաւ զարմանաց լինելցաք յինգիշման Երագրի թէ Աւագ գուառուոց Գերագոյն Ատենի Այցաքազարիու բարեկամնք իւրովք հանգերձ՝ ներկոյ դաւաւ ՚ի Հանդիսի կաքաւոց կուտարելց իւրագիւ գուագու արակոննից Ոնկերութեան Արենլիան Հնկականութեան, և պատկերը Անժախտուութեան, ոիննաթէ՝ և արգարութեան Անձին Բարիումինը արգարե շուք եղ Հանդիսի կաքաւուց Հանգարակեալ աղջիանց Հնկի կոսաննի, ներկոյացուցանուիլ յինքեան անգ՝ զի ե համբաւ Տեսնու Անդ զիս (բար+է)։ Ասի թէ կաշատեր Հնկիկ Առաջայն և խիլցու ունէր ընդ խազուցն ։ Հնկեալի է զի ե ոչ, Երբին Արբութիւն Անդ զիսացոց Կոտիաթոյ, չնորհ սուրա անդը, յի՞ր ընդ հաս գտանի Ասւըն:

— Ձեռպեսը զբանասիրութիւն մեր՝ ՚ի մերոց Տպարանոց և Պապատանոց մերանմք յիդ Համապատասխանուց ուրաւմն յինգիշման Երագրի Փոքր ՚ի շատէ խասել և զարձրագոյն շնուր մերանց։

Ամ Տեսուն 1847 Երեելի միջոց Հայատանակ, Պատմութեան Արենլիան Հնկասանի՝ երկաքումբք Երեելի

զիսուտաճովք, որք եթէ նշ տայցեն զինեաց աղացցցս իմաստութեան և քաղաքանութեան մերոյ՝ որպահաս առն առակուն նորանոր դրսէսս կարգել՝ ի վերայ յինացրութեանց մերօց : Երեսի տասցեալ զիսուտաճքութեն Կամարն Յաղթութեան, և նորաչէն Ասմաւգիկէն : Փառք և յիշատոկ առաջնոյն չխացին սնկը քան վանարուեան կուտակութիւն ուղարկէ տակառացն սիւելոյ, ի վերայ մինեանց : Երեսի տասցեալ չինութիւն վերջնոյն անկարանամք գուշակէլ նմա դրաբեցցն նուշ վիճակի :

Կամարն Յաղթութեան էր, ասի, Նիւթ ինն քաղաքական կոռավորութեան, բայց եթէ իրաք ոչինպէս եղեալ թէ նշ թօղումք ժամանակին քանալոց և զնեցց առաջն որս վերկրիւր և յիսուն հաղարսութիւն ծախիլով՝ հոգիւ Հոգիւ Հուացցին ՚ի Կարեան զմնաբանութիւն Արեց : Իբրին նշնու քանութեան զարոց, և խունեմութեն Օ բնորանապետին, որոյ անխոհնմ նմոնապարասատութ զօրք պակասեալ ՚ի վասագոց զեղարքեամբ իւրեանց զերեցին զայնու : Կամարն յաղթութեան ունին :

“Տե ուրաւս ունիլ ուն եօնու—”
Զնեւեց ու նուշ եթէ նշ քարեաւ:

Խոկ նոր Ասմաւգիկէն խորին անդունդ մառժութեան բանայ առաջն մեր, յիսրում գրուելով զհոգեւոր կան և զաշնարհական ծայրն, և արտաքրոյ կարդի Համաստկաթիւն մօրդու կրկին կրկից՝ ՚ի մի տեսարան Հունելով սրբութիւն ընդ անփառութեան ննայութիւն ընդ շայրութեան, խունեմութեան ընդ խելագարաթեան, որք միահապըն կիմեն տպառութեան, որք միահապըն գիմեն տպառութեալ՝ ՚ի միտու մեր զգուստ ինն շահեկան :

Եթէ Եսկիսկողոս գլխավին ազատ

էր ՚ի սկզբանն յանձնաւորական շնչուց, և պարզ քիմուանէութեամբ բուռն եհար զնուաննէ՝ ընդունիմք . զի անշապազ հաւանաւ թիւն հասաւրակոց ընդ զիմաւորութիւն նորա, և ՚ի փոքր ժամանակի այնքան մեծ զանձուց հաւաքմանք յոյս առնեն ըզ միաւ մարդկան այնի ժամանակի : Բայց իրքեւ շնութիւնն կանդնեցաւ, փախեցաւ, և վախճանն : Երեղեցին կոռուցեալ վասն հազար ոգւոց յամենայն աղգոց, եզեւ ժողովարան չորից հարիւրօց միունի, և այն՝ որոց կարազք եղնեն գնու դնել զնիստոն : — (Օրէն կորդեցաւ կէս ժամ յառաւօտու և կէս ժամ յերկոյի դանգակո հարկանիլ, խախուցաւ զզանդակաստոնն — զզու եցոյց զբանիկիչո Պուլինկայ, — քարտղնաց, ոյլ մի ծոգնի . Հասարակաց հանդանակութեամբ եկեցից կոռոց, և զիմասն հարստոց վահանեաց դնով :

ՊԵՐՈՒՅՍՈՒՆԻ

Վ.թէն ՚ի Բուշեաց Աւորու : 12
Ժուանլ թէ կարեաց անուանեալ ախոնն յերկոց տեսոց հետէ սնկեալ նուխ ՚ի Բարաց և ՚ի շրջակոյս նորս՝ բաւզում մահանան որբար, ապս անցեալ ՚ի Բուշեա, ՚ի Բաղիսան, և ՚ի Ըիրաց մեծամեծ կոսորածու որբոր, սրբցերոց առ օրին ողիս անգը, քան զերիկրիւր, և Խոկ այժմ զողարեալ է ողբանութեամբն Պատուհաց : ՚ի մերացն անդրայն ոչ սքանչեցաւ, բայց ՚ի մօրէ միոյ ՚ի Բուշեա, և յորդւոյ նորս ՚ի Դաշտաքի, ՚ի մի և նոյն տօւըր : Խօմնումնայ կորատուր սրբանիս Ասեփաննոն՝ մեծամ վշտոք հասեալ ՚ի Բուշեա և զօրչութիւն մօրն տակալ աճուզորեցի ՚ի Պուզա՝ ընուլ և կիսրօտութիւն ու-

մունեց իւրյ՝ այն ինչ յանկարծ հարաւ յախտէն, և թուրքաթաղ ամփոփեցաւ զճանապարհոյն:

— Ենի Կապրն Բաշեռայ մթերս ինչ զնելով, և փող պատրաստ չունելով ի ձեսին ընդ անցածել իւրում՝ պատահի Հըեկ միում զճանապարհոյն, և զուր եղեալ Հրամայի; առաջել ի նմոնէ թումանն վայժանան, Յիտ ազգի ազգի դանից և տանջանաց ովզքի Ծեխն իջուցանել զդումանն ցյիսուն թումանն միայն և ցերեր, և կէս գահնէն, իւր վճարք նովին զպարտ իւր: Չհասանէն համբաւք և ի ըստ Քրիստոնեոյ Տեղակալաց ի Անէլրան, կամ չխզնէն ինչ նորա հասուցանել զոյն ի լուր նորին Արեգակնայի Բարձրութեան իրանաց:

ԿԱՍՏԵԳ-ԱՄԻԽՈՅՈՒ-Ի

Հօկտեմբերի 14 թուով Կադիշ ման 1 բազիր տահար, ի 16 թուով եւր էնուն 1 բազիր, ունի օրինակ զոյս—Պատահի ունի, որդի հարուստ Հայոյ՝ որ բնակի ի մին իւր գորե ին Բառարանի որոցաւ և ստացաւ զիրո գոտեր Թուուրք Բէյի ու բումն, որոյ Եւլին կօճ Հովհանոց ծորաբաշին, անկանէր ի մերձակայս գեղջն: Օ շաբանի բիրանար շտա իրար Հանգիպեցան ու բումն Հայի Հասունէր տեսութիւն Բէյին, Բայց ի վերջը գուստոր նորա անխռանեմորար ընկոյաւ զպատանին ընդ յարկաւ կօճանացին, ուր զշուտ ու սին նորա կամ Բէյն, և կամ թէ մի ոք ի ծառայից նորա: Ա ան զի յանցեալ արքաթու մուտք մնելով պատահույն ըստ ասլութու թուալ ու արքին և զարին զիս հայու:

Կոց դրացի Բէյին, որ թեղէտես ոչ ուրացաւ թէ իցե ընդ յարկու իւրում, այլ տասց թէ շատ հիւանդ է, շարժել ոչ կարէ: Խըրե մասեան ի միւսում առատառաւ առաջ Բէյն: “թէ սիրահար դստեր իւրօյ մոռեալ էր,” Անդրբյին զդի նորա, և նու պատասխանեաց: “թէ յառաջ քան զմահ իւր իւրաքանչեւ է նա, ու ուստի և չէր օրէն անեւու բարեկամաց նորա հուու մասցել ի նա,”—

Ժամանակաւ յուռաջ զնացեալ պատասխան յօքէնա ընկալիալ էր, ասսի, զնեցադիր կայսերութեան Առուաց + ռաստի բարեկամքնորու ըլքան և բողոքիցն զնեցացին ի լուր Մ. Օստինով Վաւոպանի Առուաց ի Կատանդանուպատի, և նա զիւցաց խառի ի Պատունն, Հանու մարմին պատահույն ի գերեզմանէ, զնեցաւ: և դաս զի մասնութեալ էր մահագ եղագ և,”—

“Ի բարս և ի բարբյո ազդի մերոյ Հայելով,” ընթեցաք և տեսաք ևս զի բաղումք ի մնուցացն և յազգականոց իսկ՝ յայրագիսի պատահն անպարիեցութե ոչ ինչ ընդ Հաստ արարին զինին Բառարանի: ոչ եթէ խօսական քինու զաներով զմարդ կանցի ձեռոք, այլ յուն պարի շտութեան պատարգագելով զարին որդւ և կամ ազգակայց՝ առնացի սրտիւք:

* Խառըն խոն Մէջ՝ ուրի ուր Սմբակէ Շահնամէնց ուղարք Հայ ազգան խոսութեան Առաջուաց: Իւր նուու ողոն ընդույք իւր նու աշուղին պարաւ: Ի շուշաւ ուղէնն Հասանան Ալարի, բայսէն ի Հայ ժանաց վանագէտին ուղեան շուսիւաց իւրեանց: Բայց ուղարք վարանաւնն այն է ու մէր ուղիւած ու այդու հրապարաւն ի գէր: Ի գէր աւելի իմ է ուր աւազնաց ուղիւած ուղարքան ենուաց, առ ու ուղիւած ուղիւած մերա պատահանց ուղիւած արշէօն թէ ուր ու կամ այլ: ու իւլուսանց ուղիւած եւնաւ: եւն մու ուղիւին: սիւն ուղեւ բանաւն ի ընդէ Հայու ծառաց: և ազդին, առ իւս ուիւրեանը՝ ուր իւն ու քարի Օքն Հասանաց իւնան իւրէն:

Եթէ կողյօն ՚ի մեզ ազգութիւն ,
փառք Բարեւարին՝ զի ոյն Հայու-
թիւն է : Կրօնից և կենաց աշխարհի
Հայոց և Հեղինակ : Առասի դգամբք մա-
նաւանդ՝ ընդ կարուտա ազգային առ-
աւարինութեանն՝ քան թէ անհատին :

Բայց ՚ի վերոյ ոյոր ամենայնին ոչ
կամիմք զարել զիարհուրք ու միք զի
եթէ ամենայն ո.ք յ (Սամանառան ին-
նէր իւր նոքեան դասուար և գա-
լիք միանաբանցն ոչ կարդ մայր՝
ոչ կանան : Եթէ միզապարտ էր պա-
տանին՝ տակաւին օրէնք կոյին : որք
կարէին բիւր անգամ աւելի իրաւաց
պատճել զնա : քան զբազոնի թայն
Բէյին : Եթէ Բէյն զայն սպանա-
նելով պարտական իցէ որինաց երկ-
րի իւրում : երկրայութիւն չկայ : Եթէ
Հայն միզապարտ էր ոչ սիրեաց
զիջուրք օրիսրդ : միջապարտ էր ո-
գուստը Բէյին՝ որ աեզի եւ սիրոյ նա-
րաւ Հազի գոտոնի տուն յ (Սամանա-
ռան՝ յարում չէր, և չիցէ գորդիս՝
որին Հայկազոնց զրու կամոյ և ա-
կանաց բանաբարեցին Հարեղոր որդիք
մեր : (Այս ուշիւն) Հային անցին նուն
ամիսը ինչ : յարում մեք իսկ Հրատու-
րակեցաք զարդարութիւնն զիրաւունա
համառականէր և մեծազր Ասթուած
Կառանդնու պարույր բայց արդ և զայս
զիանը լրեալ և տարակուսեցուք ոչ :

Յաւայի է թէ յ (Սամենի Առասթ-
փորաց հետհերոյ, քաջին և մարդա-
սիրին : զուն գործեացէ զկաւառ ու-
ներ այսպիսի համադպային տախից
միջնորդերզ առ յապրդի, զօրէնս Հա-
ւառաբութեան ստրածերոյ ընդ աշ-
խարհն : ապա թէ ոչ անհարին ինն
ընի զարժաւնեաց Հասարակութեան
նորա : յարոց տաճին հանդ իսանոյ
զարդին ապա մեք իսկ կարգաց և կտաւ-
ուելութեանց միտ զնել : Օ աշխարհ

մոժկալ որպէս զԱրոյ ՚ի Հրաւ էրա
Ծամիրամայ : կամ որպէս ՀՅովսէփի ՚ի
Հրաւոյրո պետափիցեան պազ շոտին
թագաւորք առնել ոչ կարին : բայց և
ոյնոյէս յ (Սինոք Հաւառաբութեան
զարինն պակառեցուցուել կարին :

ՀԱՅԵԱՄԱՆ ՏՓԴԼԻ

Դ թիւ 290 Արշարուաց Արտա-
տեան տիբութեամբ ընթերցաք :

“ Մեծորդոյ եղացը :

Որպէս յանցելուն զրեալ է ի
վանն տատուածառաք պատուհանց
քաղաքիս Ծփսիսաց : ոյն ամենայն
թէթիւն ինչ Համարին ոյժմ բարդա-
տելով ընդ յ (Խուես հոչեցեալ շառայն՝
որ բայրուոյ զդաւուա՛ որ ըստ որէ
յաճախսէ առ մզոյ երկնչիմք թէ մասու-
ցէ ոյս ոչսպէս միոնդ ամոյն կորընչի
բոլոր բադաքը :

Դ 10 Յաւնիսի : յերեքշաբաթի
աւար ՚ի մէջ գիշերի այնպիսի կար-
կուտ և Հեղեղ ինն են : զօր ոչ կա-
րեմ պատճել : մեծութիւն կարիսին
էր մեծ ընկազի չսփի : և կշռեցաք
40 միտալ : որ միինչի մեց զուրուշի
վատ հասոց քաղաքիս : և բազումք
արք և կանչք խեղզեցան : եթէ ՚ի
տուն և եթէ ՚ի Առ զետն : յսկ
ցուն : զաւադինն սպաւանէր յաւուրն
զգունն Հոդիս : բայց յաւթերորդ ո-
րէն Յաւնիսի սկսու զայրանայ : և
այժմ սպանանէ յաւուրն զ80:90:100:
մինչեւ 120 հոդիս : Ա ախճանեցու
Համբարձու Տէր յ (իրեն անուանի
քայլացոյն ՚ի 14 Յաւնիսի : և յետ 10
ժամուց Հապորապիս (Պորկիսիկ)
Բամադ Յաւուրինեանց սնկառ և մ-
ռաւ Հաւառան եղացը : ՚ի 1830 ա-
մին թէպէտ եղեւ ցաւ ու ու : բայց

յայնժամ ՚ 10 անժանց երեքին ազա-
տէին . բայց յայտն ամբ և ոչ միտէ
տղամախ . զի ամ և Հանդիսին . ան-
կունիք և մեռանի ՚ բառութիւն միտ մ'
կամ ՚ կէս ժամուն մինչեւ ցծամ մի
Պարեն ՚ Պարուայ նուհանգ է և ՚ Վառ-
մայիսաց . թէ և յայնութիւն կազման
ժամուն է . և զեռորուս սիկ մանկանց
առաւել Հանգիսի : Հայոմ եօթնե-
կի մոռան Դաւթիթ Երասմոսնեան մո-
ժառականաց գլուխն . Տէր Մայուս
քահանաց առենակալ ՚ Բանցիսիմօրի
Անձամբ նովին : սրբազնին Անձիւննառ
Երքեսիսկապուն Երգութէեանց և սր-
բազնին միւս Անձիւննառ Երքեսիսկա-
կապուն Կաշի . անուանեալ . սարգա-
ւուգ մի սրբազն Արտապետ Երքե-
սիսկապունի առաջնարդի քաղաքիւն . և
ոչը բաղրումք : Օ ախ . հ . պիշտը ոչ
գագարին դադալաշնչք և կայսերա-
կան ղիւնուորք ՚ փարելց զիւրիմն վասն
նամեցիւն :

Յամենոյի աւուր պատրարք մօսէց
Հրամանաւ Ո՞հմին Դիքան օի յա-
մենայն Եկեղեցին , և ամենն ընդ հա-
զարքին կենաքրոր մաքմայ և արքան
Բարու ծոյ , և պատրաստին մահո-
ան . զի ոյժմ՝ կենաքոնին են : և յետ
կիսու ժաման պատմուն մես եալ :

Ψηρή ίδια: 5000 πολύνεργο ήγειραν τη φωτιά σφέρεια, και φωτισμένη τη γηρεύουσα και τη ρυποδρόμη φωτίζουσα. Ένας από τους οργανισμούς της έγινε η φωτισμένη ήγειρα, η οποία μετατρέπεται σε έναν πολύ πρώτης πολιτικής στρατηγικής προστασίας της Ελλάδας, η οποία διατηρείται στην πρώτη θέση στην παγκόσμια πολιτική προστασίας.

պատ գոլ սկըսիր և մին ըց թու ։ զա-
դանիք մասցի յի ու եսթն առաջ ՚ի
մասմ բաժանցին գրի ւ առ քեզ աղ-
նամակ մի ես ։ Ասաւած արքանի ա-
րացէ Եղբայր ։ և զուք ողջ լի բուք ։
և մասմ ձերդ պատառական ողջութեան
ազօթարար ։

Ա-Վ-

Դ Տպագիր Դ 21 Յունիսի 1847

ՏԵՐՅԱ 100

‘מִשְׁנָה

Տիկին Խշորակ Առաքել Յանձնութեան Պատուաց
1-25 Հակոբի մը 1847:

‘לְמַעַן תִּתְּנַשֵּׁא בְּבָנֶיךָ וְבָנָי בְּבָנֶיךָ?’

Վահագին Արքայի պատճեն